

gende uret i sin argumentation her i dag, men jeg synes ligesom ikke, det her forslag er det rette sted at tage denne mere principielle diskussion.

Hr. Erik Mortensen siger, at det er velvalgt at satse uden for de kollektive forsyningsområder, og jeg er enig med ham i, at det er her, man skal sætte ind i første omgang. Man kan godt overveje, synes jeg, tanken om offentligt byggeri på andre områder, hvor det giver mening, men lad os diskutere det under udvalgsarbejdet.

Jeg synes egentlig meget godt om mange af de ting, fru Helga Moos sagde, og som senere blev fulgt op af fru Eva Møller. Jeg synes, det var positive og interessante betragtninger og relevante spørgsmål. Jeg skal nok prøve at besvare i hvert fald et par af dem og skal gerne vende tilbage og besvare de øvrige spørgsmål.

Men så blev jeg jo overrasket til sidst, da fru Moos så sluttede alle de pæne ord med at sige: Men jeg stemmer imod. Så sad jeg og tænkte på, hvad det var, der gjorde det. Det er ordet pligt. Pligt er nu sådan et ord, at hver gang man bare bruger det, også selv om det er det offentlige, man pålægger pligten, så kan selve ordet pligt fremkalde så mange negative følelser hos borgerlige mennesker, at det får dem til at reagere. Ord som borgerpligt, værnepligt får det til at grøsse i en borgerlig tankegang, forstår jeg.

Vi må finde nogle andre ord end pligt, hvis vi skal have de borgerlige med til at gøre noget i det her land. Pligt, det tænder; pligt og ansvar, det kan man ikke bruge. Jeg kunne ikke høre andet. Vi har jo netop undtaget det private byggeri. Det er jo det offentlige og det offentligt støttede byggeri, som vi holder os til. Men pligt er, forstår jeg, et ord, man skal undgå. Det har en så pejorativ ladning i forhold til en borgerlig tankegang for de tre store borgerlige partier, at skal vi have dem med, skal vi undgå det her. Jeg har noteret mig det. Jeg har noteret mig det. Nu skal det vel så hedde værneoption eller noget andet. Jeg ved ikke, hvad man kan finde ud af at kalde det i fremtiden, når selve ordet pligt er uforeneligt med en liberal, konservativ tankegang. For der var jo ingen argumenter.

Derimod var der nogle interessante og relevante spørgsmål. Vi har jo et godt samarbejde, og selv om der er ord, der får fru Moos til at stejle, som vi har været letsindige nok til at tage med i vores forslag her, så vil vi selvfølgelig gerne fortsætte dialogen undervejs i udvalgsarbejdet.

Når der er brugerøkonomi i det, er det selvfølgelig med de tilskud, der gives. Der gives tilskud til det private byggeri, og der gives tilskud via de forskellige offentlige støtteordninger til det almennyttige byggeri. Det er derved, der kommer brugerøkonomi i det, og det er derved, der er en sammenhæng, altså over til det offentlige, der jo ikke får tilskud. Derfor er forretningen ikke så god for det offentlige; dér er der faktisk en udgift knyttet til det.

Et af problemerne med solvarme, og hvorfor det ikke er blevet mere udbredt, er jo, at til trods for mange gode anstrengelser har vi ikke haft et tilsvarende teknologisk gennembrud på det her område, som vi eksempelvis har haft på vindområdet. Det får ikke mig til at opgive, men det får mig til at sige, at vi må fortsætte bestræbelserne og håbe på, at vi på et tidspunkt får en større konvergens mellem, havde jeg nær sagt, fossilt fremstillet energi og så energi fremstillet på basis af solen, sådan at vi får en større harmoni her.

Jeg siger tak til fru Svanholt – vi har jo lavet det her sammen. Det er dejligt at se, at vedvarende energi virkelig blomstrer i Danmark på den måde, jeg nævnte før. Fru Svanholt spurgte: Hvornår skal det her træde i kraft? Flere andre var inde på det samme. Vores tanke er, at det skal træde i kraft i år, og vi regner med, at det træder i kraft den 1. oktober. Der kan vi nå alle vejledninger osv. Så det træder altså faktisk i kraft i år.

Fru Svanholt beder mig om at overveje andre skridt. Lad os endelig diskutere det videre. Det var også et tema i både hr. Kolstrups og i hr. Sjursens indlæg, som jeg hørte det i dag, og jo altså også i hr. Behnkes indlæg her til sidst. Lad os endelig tage den diskussion.

Jeg er enig med hr. Anders Samuelsen i at betone værdien af vedvarende energi. Det giver god mening på lang sigt, og det her er ikke kun et spørgsmål om miljø. Det er også et spørgsmål om forsyningssikkerhed. Og det er et spørgsmål om den udnyttelse af egne ressourcer, som jeg tror bliver en meget vigtig del af konkurrenceevnen i fremtiden.

Allerede nu har vi jo set, hvordan vindmølleindustrien er blevet Danmarks tredjestørste industri med tusindvis af arbejdspladser, en eksplosiv stigning i eksporten og gode muligheder. Og vi ser, at med hensyn til havvindmøllerne, hvor vi jo lægger op til, at det skal være et åbent marked, der skal producere, går prisen nedad i forhold til konventionelt fremstillet strøm,